

Forholdet mellem den Del af Skatten, som skal tilfalde Opholdskommunen, og den Del, som skal tilfalde Erhvervskommunen, thi jeg tror ikke, at man i Virkeligheden med nogen Grund kan hævde, at en Erhvervsindkomst, hvad enten Talen er om Kildetillæg, eller Talen er om Benyttelsen af Ligningsprocenten af en saadan Indkomst, skal behandles anderledes, hvad enten den paagældende bor i Kommunen eller udenfor Kommunen. Hvis man finder, at Opholdskommunen faar for lidt, skal man ikke rette paa det ved at sige, at vi skulle beskatte med en anden Procent end Ligningsprocenten, men man skal rette paa det ved at sige, at der skal gælde et andet Forhold end det nugældende, som det er foreslaaet at bibeholde, $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$. Det kan man selvfølgelig altid diskutere om, det er et Skøn, hvad man der vil anse for passende. Men at det er passende, at en Erhvervsindkomst behandles paa samme Maade og beskattes med samme Procent som de andre Indkomster i Kommunen, tror jeg, man gør vel i at fastholde for dog at have noget fast Grundlag for i det hele taget at naa til en rationel Ordning af Erhvervsbeskatningen.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) gjorde opmærksom paa de Vanskeligheder, der navnlig for Landbrugets Vedkommende ere forbundne med at gøre Selvangivelse; og han gjorde i denne Forbindelse opmærksom paa, at Indtægterne ikke mindst for en Landbruger kunde være meget varierende, og at saa ere Ligningsmyndighederne noget tilbøjelige til at sige, at det kan ikke passe, at Indkomsten i et Aar er saa meget mindre, end den var i Fjor. Man forhøjer da uden videre Indkomsten, og saa kan den paagældende Skatteyder vanskeligt bevise, at hans Opgivelser ere rigtige. Jeg erkender, at det er ogsaa min Erfaring fra de Aar, hvor jeg har haft Lejlighed til — ogsaa efter at Skattelovene af 1903 vare vedtagne — at være med ved Ligningen i en Landkommune. Jeg tror nu, det var heldigt, om Ligningsmyndighederne vænnede sig til at regne med, at der nødvendigvis for Landbrugets Vedkommende maa blive en ret stor Forskel i Indkomsten, fandt det ganske naturligt og ogsaa lignede derefter, at der godt kan være baade 1, 2 og 3,000 Kr.s Forskel paa Indkomsten af en middelstor Bondegaard fra det ene Aar til det andet, og resolut tog Konsekvensen heraf og sagde: Det maa indrømmes, at det er en meget ringe Indtægt, denne Mand har haft, maa ske et Aar endogsaa mindre end mangan en

Boelsmand eller Husmand; men det ligger i, at saadan er nu en Gang Landbrugets Forhold at virke under. Saa kan der komme Aar, hvor der for en enkelt Gaardmand kan være en meget stor Indkomst, f. Eks. paa Grund af Salg af Avlsdyr osv. Men det følger af Sagens Natur, at man kan ikke udfinde det før Aaret efter, og saa maa den vedkommende finde sig i for et saadant enkelt Aar at svare Skat af en saa stor Indkomst. Jeg synes ikke, at man skulde gaa bort fra det ved at slappe de Regler, som findes, men sætte Fingeren paa dem og sige: Det gælder om, at Ligningsmyndighederne opdrages til at regne med, at der kan være og maa være en saadan stor Forskel for Landbrugets Vedkommende med Hensyn til de Indkomster, som falde af Landbrugsejendomme.

Jeg skal om Spørgsmaalet om Beskatningen af Brugsforeninger og Andelskaber ikke gøre mange Bemærkninger. Der er flere Medlemmer, som have nævnt dette Spørgsmaal; baade det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) og navnlig det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen). Det er rigtigt, at Kommissionen havde foreslaaet at medtage disse Brugsforeninger og Andelsforetænder. Det er jo alt sammenfattet under Ordet Andelsforeninger, men jeg har anset det for at være saare vanskeligt at faa nogenlunde brugelige Regler for Beskatningen af saadanne Andelsforeninger. Jeg er i og for sig enig i, at det vilde være heldigt, som ogsaa det ærede 2det Medlem for 7de Kreds sagde, ogsaa for de paagældende Andelsforeninger selv, at man ikke kan rette den Kritik imod dem, at de søge at unddrage sig en Skat, og jeg tror, at der ogsaa for en Del Foreningers Vedkommende, blandt dem, man plejer at kalde Andelsfolkene, er et Ønske om, en Forstaaelse af, at det vilde være rigtigt, om man kunde naa til at imødegaa denne Kritik ved at stille dem ens. Men der er overordentlig store Vanskeligheder forbundet med at finde, hvad der skal beskattes. Jeg har haft Lejlighed til i det andet Ting at nævne det og skal derfor kun kortelig berøre det her, navnlig med Hensyn til saadant noget som det, at man i et Andelsmejeriudsalg eller et Andelslagteriudsalg skal svare Skat af den Indkomst, som den paagældende Forening har af det Udsalg, det være sig Slagteriudsalg eller Mejeriudsalg: Hvorledes skulde man regne ud, hvorledes skulde man finde, hvad der er et Andelslagteris Indtægt ved Salg af Pølser, Skinker og Affald i en saadan